III. évfolyam. Csik-Szereda, 1891. szeptember 16. 38. szám.

Szerkesztőségi iroda: Csik-Szereda Györgyjakab Márton könyvkereskedése hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési pénzek és hirdetések küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár: Egész évre 4 frt. (Külföldre) 6 frt. Félévre . 2 frt. Negyedévre . 1 frt.

Hirdetési díjak a legolcsóbban számitatnak. Bélyegdijért külön minden beiktatásnál 30 kr.

Nyilttéri czikkek soronként 10 krért közöltetnek.

Felelős szerkesztő: Dr. Bocskor Béla. Kiadó tulajdonos: Györgyjakab Márton.

FŐMUNKATÁRSAK: Hochschild Lajos Gyergyóban. Vitos Mózes a központban. Embery Árpád Udvarhelymegyében.

A biztositás.

Már-már az őszi időszak napjait éljük, midőn éj-napi fáradságunk gyümölcsét az isteni Gondviselés őrködő keze az elemek duló csapásaitól: jégeső, zápor, zivatar, ragya, sáska stbtől megvédve kezünkbe, szabad rendelkezésünk alá kezdjük venni; — de hol egyúttal tágasabb tér nyilik az emberi gonoszság s ördögi roszakaratnak arra, hogy a társadalmi önös érdekek harczában oly felszinen lebegő szenvedélyek lángralobbanásához ama veritékes küzdelmek gyümölcsei áldozatul essenek. Értem a betakarodással rendesen beálló tűzesetek idényét. — Ezen szomoru idény nemzeti, társadalmi, sőt állami életünkre nézve oly mélyen sebző bajok szülője, melyeknek orvoslásáról ma már szintén komolyabban kell gondoskodni, mint az eddig történt.

Hogyan történtek ez ideig a károk elleni biztositások? Társadalmi úton, vagyis az egyéni küzdelmek, az önérdekek millió al- és gyakran aljas fajainak szeszélyes kielégitése, a munka és vagyon relativ eszméinek kizsákmányolása útján és módján. Ugy hogy a társadalom azon tér, melyen és melynek körében már természeténél fogva „a mindeneknek mindenek elleni harcza, ennek nyomán a szolgaság s az ez ellen való harcz merülnek fel“ és az egyéni küzdelmek és önérdekek vivják rajta elkeseredett halálharczukat. — E harcz szülte az összes kárbiztositási intézeteket is, melyek nem ismerik a k ö z é r d e k e t s nem is működhetnek s nem is működnek a közjólét megvalósitásán. Itt minden az osztalékra, a haszonra, a nyeremény növelésére irányul, ez a fő, és minden egyéb mellékérdek és czél. Oly állapot ez, melyet éppen korunk, mely a közjólét emelése czéljából az államesmén annyira szeret nyargalni, ha őszinte akar lenni: éppen a közjólét érdekében tovább igy nem tűrhet el. Kinek vagy minő intézménynek kell tehát ezen állapoton segiteni és az erre vezető ügyet kezébe venni? Megmondjuk röviden. Éppen az államnak, illetőleg az államhatalom képviselői és birtokosainak.

Azért, mert az állam a Gondviselés intézkedése folytán „a különböző ellentétes érdekkörü társadalmi elemekből álló népnek öntudatra, személyiségre; az államfőben pedig megtestesülésre jutása, — mely a bizonyos számu és helyi érdek által egymáshoz fűzött emberek sokaságát államegészszé tömöritette, összetartozó voltuknak érzetét kölcsönözve nekik“. — Az állam hivatása és kötelessége pedig a polgárok külső viszonyát rendezni, anyagi boldogságát, földi jólétét, azok feltételeit előállitani, szóval: az ember külületének feltételeiről gondoskodva „az anyagi hatalom“ jellegében a maga körét minden irányban betölteni. De az államnak ezekben egyúttal kötelesége az egyesek m ű k ö d é s é n e k, munkájának szabadságát biztositani, a tért, melyen ez nyilvánul, tisztán tartani, az érdekellentéteket elsimitani. Mindezek teljesitése nyomán nyeri a „közérdekre való törekvés“, a „közjó megvalósitásá“-ra való munkásság jellegét.

Ebből látszik a különbség az állam és társadalom s azok törekvésének tárgya és eredményének különbsége között. De kitűnik egyúttal az is, hogy a károk biztositásának, mint a közérdek és közjólét körébe vágó ügynek kezelése egyenesen az állam hivatása és kötelességeihez tartozik. Követeli ezt, egyebeket elhallgatva, fajunk és nemzetünk közgazdasági állapota, mely a rohamosan emelkedő igények és terhekkel legkevésbbé sem áll arányban.

Legelőször is meg kell menteni népünket a különfélénél-különfélébb biztositó társulatok nyereményszomjának esélyeitől; — azután pedig lehetővé, sőt kötelezővé kell tenni, hogy minden kis és nagy gazda, — szóval állampolgár biztosithassa és biztositsa is összes anyagi existentiáját. — Ez pedig egyedül és általánosan kötelezőleg csak a biztositás államositása által történhetik. Ha t. i. kizárva a társadalmi önérdekek és haszonlesés harczát a tömeges és általánosan kötelező biztositás által a biztositási dijtételek összege oly csekély lesz, hogy a legkisebb gazda is adójával a biztositási dijt minden megerőltetés nélkül és nyugodtan fizetheti meg. Ezzel eleje vétetnék annak, hogy a biztositási pénzek külföldre vándoroljanak, hogy a tűzesetek akár a gonosz gyujtogatók, akár önmagukat a biztositási összeg kicsalása fejében felgyujtók által történtek legyen — oly gyakoriak legyenek, s hogy egyesek a tűzesetek által anyagilag örökre megsemmisüljenek.

Hogy minél kissebb biztositási díj fizessenek az egyesek ez mindenkinek érdekében állana, — s akkor mindenki jobban figyelne rá, hogy nehogy egyesek magukat vagy önházukat felgyujtsák, de másfelől a véletlen tűzesetekkel szemben minden egyes — s nem mint ma csak egy bizonyos rész — existentiája biztositva lenne, mert az állam a tűz ugy, mint jég s egyéb elemi csapások által okozott károkat azonnal, haladéktalanul és a polgárok közjóléte érdekében minden levonás és hiány nélkül kifizetné. Mig ma a nagyobbára zsidókezekben levő egyes biztositó társulatok — tisztelet a ritka kivételeknek — rengeteg levonásokat s mondhatjuk, zsarolásokat visznek végbe a tűz és jég stbbi által különben is agyonsujtott drága pénzen biztositó közönségen.

Ugy hirlik, hogy Baross kereskedelmi miniszter tanulmány tárgyává tette ez ügyet. Valóban társadalmi, faji és nemzetgazdasági szempontokból is alig nyulna égetőbb baj

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Szeretlek...

Szeretlek, édes angyalom!
Megint csak ezt kell vallanom;
Mint egykor, zsenge lánykorodban,
Nevedre szivem vágyva dobban.

És most szerelmem még nagyobb,
Százszor szerelmesebb vagyok;
Tiz év minden tüzét — egészen
Megifjodón — egyszerre érzem.

Sóvárgom első csókodat
És szivem hűséget fogad, —
Ábránd világa, tiszta égbolt:
Föléled ujra mind, mi szép volt.

Látlak mint méla árvalányt;
Nem kérdezem: mi fáj? mi bánt?
Megértelek, szivemre zárlak
És búcsút intek a világnak.

Van kis szentélyem, otthonom —
És te velem jösz angyalom!
Megnyilhat az örvény alattam:
Oltárom lángja olhatatlan.

Kapocsnak a gyönyör kevés;
Csalódás, bánat, szenvedés
Forrasztnak úgy két lelket össze,
Hogy nincs a szárnyuk megkötözve.

Ah, én használtam szárnyamat!
Ha jött a kéjes pillanat:
Égi múzsát, földi szerelmet
Együtt találtam én tebenned.

Szerelmem és költészetem
Te voltál és te vagy nekem;
Asszony, te menynek folytatása!
Eszmény, te muló percz varázsa!

Szeretlek, a tied vagyok,
Szivedben élek vagy halok;
Örök szerelem mámorának
Habján nyiló rózsáin, csodállak!

Oh édes ajkak! szép szemek!
Vérem lobog, szivem remeg;
Ugy érzem, a hegycsúcsra értem:
Nem juthat magasabbra éltem.

Nem, nem lehetek boldogabb!
Melyről álmodtam: ez a nap;
Szeretnék most megsemmisülni,
Lángok közt az égbe repülni.

Rudnyánszky Gyula.

Makacsság.

A korán kelésnek soha sem voltam barátja és már kora ifjuságom óta hódoltam annak az elvnek, hogy sokkal jobb későn kelni, mint korán — lefeküdni. Ezt az elvet ügyvédi praxisom alatt sem adtam fel. Az úgynevezett „makacsságolás“ nem volt ugyan inyemre, de kiengesztelt az „igazolás“, mint a prókátori lustaság mentő angyala.

Mindig elfogadható ürügyet tudtam felhozni a tárgyaláson való meg nem jelenésem igazolására, a mi olyan elbizakodottá tett, hogy az első idézésre nem is hederitettem.

Egy izben azonban cserben hagyott a szerencsém, mert olyan igazolással kellett élnem, mit senki el nem fogadhatott valónak — és a mi legbosszantóbb a dologban az, hogy tényleg mégis megtörtént.

Egy vidéki atyafi egyszer azzal kopogtatott be az irodámba, hogy vállaljam el az ő százezer forintos pörét, mert csak hozzám van bizalma, minthogy 48-as elveimnél fogva tudni fogom, mi az igazság.

Hát én persze egy pillanatig se haboztam.

Neki is feküdtem az ügynek nagy buzgósággal és kezdém az igazságkeresés rögös útait a költségvetés drága köveivel kiengyenliteni képzeletemben.

Föltettem magamban, hogy az ügyet nem bizom segédeimre, hanem magam járok el benne.

Keddre tüzte ki a tárgyalást a biróság, és miután a per egy vidéki törvényszék előtt folyt le, vasárnap este már útnak indultam, hogy korán megérkezzem.

Felséges érzet a biztonság, ha mindjárt csak

orvoslásához, és hálásabb munkához, mintha a biztositás ügyét erős kezekkel rendbe szedné, mert ez egyúttal egyik üdvös gazdasági eszméjének megtestesitése lenne, melyet ma ma már nem lehet messzire halogatni. *V.*

Csikvármegye közigazgatási bizottságának üléséből.

Csikszereda, 1891. szeptember 14.

A megyei közigazgatási bizottság havi rendes ülését ma tartotta meg Mikó Bálint főispán elnöklete alatt, melyen a tagok kevés kivétellel jelenvoltak.

Előre is jelezhetjük, hogy a mai gyülésnek nevezetes tárgya nem volt s igy az igen rövid ideig is tartott.

Az alispáni jelentésből fölemlitjük, hogy a mult hó folyamán tűzeset csak 4 községből jelentetett be t. i. Remetéről, Szentmártonból, Csatószegből és Jakabfalváról, mely tűzesetek által 523 frt kár okoztatott.

Marhalevél-ürlap 7800, fegyverszabadalom 12 tizenötnapos utlevél 25, és egy egy évre érvényes útlevél 182 adatott ki.

A csendőrség által 6—15-ike közötti időben 4 lopás, 3 tűz, 1 éjjeli csendzavarás, 1 orvvadászat és 1 záróra be nem tartási eset fedeztetett fel.

Az árvaszéki elnök jelentése szintén az ügyforgalmi adatokat tartalmazta; kiemeljük azonban, hogy a mult hóban is a befolyt kamatok magánkötvényekbe elhelyezhetők nem voltak s kénytelen volt az árvaszék 2500 frtot kamatozás végett a kir. adóhivatalnál elhelyezni.

A főorvos jelentésében az augusztus havi közegészségügyet elég kedvezőnek jelezte, menynyiben az előfordult hevenyfertőző kórok járványnyá sehol nem fajultak s a megye némely részeiben uralgó szemcsés ködhártyalob betegség is az erélyes gyógykezelés folytán szünőfélben van. — Ezen utóbbi betegség megvizsgálására a belügyminiszterium dr. Fencz Náthán szakközegét küldötte ki.

A csikszeredai közkórházban 48 beteg ápoltatott, kik közül 26 megggyógyult, 22 pedig további ápolás alatt maradt. Orvosrendőri hullaszemle és bonczolás 7 esetben történt.

A pénzügyigazgató-helyettes jelentése szerint a folyó év I—III. negyedére megállapitott 215965 frt 80 s fél kr. egyenes adótartozásból augusztus végéig 130,233 frt 59 kr folyt be s hátralékban 85,732 frt 21 s fél kr maradt. A hátrálék elég nagy, de ha összehasonlitjuk a mult év hasonló időszakában elért eredménynyel, a jelen évben 4097 frt 77 krral több folyt be, mint a mult évben.

Hadmentességi dijban a 4613 frt 27 kr tartozásból 978 frt 53 kr folyt be.

Befizettetett továbbá a mult hóban fogyasztási adóba 2742 frt 94 kr, italmérési adóba 9990 frt 56 kr, illetékbe 3247 frt 84 kr.

Közmunkaügyekben nevezetesebb mozzanat nem történt. Az államútakon folyó évben teljesitendő felülvizsgálatokhoz a bizottság által kiküldettek, mégpedig a Csikszerede-tolvajostetői részre dr. Molnár József, a Gyimes-csikszeredai részre dr. Fejér Antal és a Kolozsvár-Szászrégen-tölgyesi vonalszakaszra dr. Lázár János.

A tanitás augusztusban szünetelvén, a kir. tanfelügyelő csak az elemi iskoláknál a tankötelesek összeirása s a tantermek jókarbahelyezése iránt tett intézkedéseket jelentette be.

A kir. ügyész jelentéséből megemlitjük, hogy az ügyészség területén levő birósági fogházak mult havi rablétszáma 137 frt, melyek közül büntetését kiállotta 60. Vizsgálati fogságban volt 14 egyén, ezek közül szabadon bocsáttatott 6, megszökött 1 s letartóztatva maradt 7.

Büneset följelentetett 54, s ezek közül fontosabbnak 6 gyujtogatási és 2 emberölési büntett tekinthető. A gyujtogatásokra nézve nem sikerült a szándékosságot avagy a vétkes gondatlanságot kideríteni, azonban az egyik emberölés tettese már a biróság kezében van.

A központi fogházból történt szökés miatt a vétkes örök ellen szigoru vizsgálat rendeltetett el, a szökevény pedig erélyesen nyomoztatik.

A bizottság a jelentéseket tudomásul vette.

A szebeni postaigazgatóság azon kérdésére, vajjon a bizottság szükségesnek tartja-e, hogy a tusnádalvégi fürdőn levő postahivatal működése egész évre kiterjesztessék-e, avagy Tusnád községben egy postahivatal állittassék fel és a fürdőn, mint eddig a posta- és távirdahivatal jövőben is csak a fürdőidény alatt működjék? a bizottság tekintettel a fürdőn levő nagyobb forgalomra, s különösen arra, hogy ott már a távirdahivatal is fel van állitva a tusnádalvégi fürdőn egy állandó postahivatal fennállását hozta javaslatba.

A fennebbieken kivül több útadó és tőkekamat elleni felebbezés nyert elintésést, többnyire elutasitó határozattal.

LEVELEZÉS.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Gyergyószentmiklós, 1891. szeptember 10.

Becses lapjának legutóbbi számában már megemlékeztem ugyan Mikó Árpád képviselő beszámolójáról, de tudositásom akkor csakis a gyergyószentmiklósi eredményre szoritkozhatott s igy a gyergyói szabadelvü párt közhangulatáról nem nyujthattam teljes felvilágositást. Ez utóbbi czélból szükségesnek tartom előbbi tudósitásomat a többi községben tartott beszámoló eredményével kiegészitení.

Gyergyó-Alfaluban és Szárhegyen az eredmény hasonló volt a gyergyószentmiklósihoz. A beszámoláson nagy hallgatóság volt jelen s mind a két helyen helyeslőleg fogadták azt a szabadelvü párt hivei s bizalmuknak adtak kifejezést.

Legnagyobb érdeklődéssel néztünk eléje a ditrói és remetei eredményeknek, mert különösen Ditróból kormányellenes érzelmeket hozott a hir. Azonban az eredmény arról győzött meg, hogy e hirek tulzottak voltak, mert a fogadtatás és a hangulat mindkét helyen elég kedvező volt. Különösen Remete tüntetőleg manifesztálta bizalmát s szabadelvüpárti érzelmeit.*)

E két községben f. hó 8-án jelent meg a képviselő s itt még remekebb, tartalomban s érvekben még gazdagabb beszédet mondott. Beszédének egyes részeinél, különösen mikor a közmunka lerovását szabályozó uj útadótörvénynek a szegényebb népet érintő áldásos hatásáról, a közigazgatás államositásáról, a kir. táblák deczentralizációjából várható üdvös eredményekről, kereskedelmünk föllendüléséről, a székely érdekek kellő méltatásáról, a Romániával kötött csatlakozásról stb. s midőn arról szólott, hogy a kereskedelmi miniszter a székelyföldi vasútakra 600,000 frtot irányzott elő, zajos és hosszantartó éljenzésekben tört ki a hallgatóság.

Ditróban Takó János plebános köszönte meg lelkes beszédben a beszámolót s a mandátum már előzetesen a jövőre is felajánltatott a képviselőnek.

Gyergyó-Remetéről zászlóval jöttek a Maros hidjáig a képviselő elé. Itt Demeter Imre kántortanitó igen szép és lelkes beszéddel fogadta. A közönség felkisérte a templom keritésébe, hol a beszámolót lelkes óvácziók kiséretében hallgatták meg, melynek végeztével Betegh Imre esperesplébános emelkedett hangu beszédben válaszolt; kegyelettel emlékezvén meg néh. Mikó Mihálynak hazafiságáról, s hangsulyozta, hogy a gyergyói szabadelvüpárti választók képviselőjükhöz is a legszebb reményeket fűzik.

Midőn a képviselő hazafelé távozott, a községbeliek az utczán kétfelől sorfalat képeztek s lelkesen megéljenezték.

A leginpozánsabb fogadtatás, — a legszebb egyetértés a bizalomban s a mandátumnak jövőre való felajánlásban tehát Gyergyó-Remetén volt tapasztalható, hol a beszámoló véget is ért. *H. L.*

— **Felkérés.** Lapunk kiadója, kinek a lap fentartása igen sok áldozatába kerül, tisztelettel felkéri a t. előfizetőket, hogy hátrálékban levő előfizetési dijaikat beküldeni sziveskedjenek.

*) Rendes munkatársunk tollából kapván ugy czen, mint a multkor közzé tett tudositásunkat, már kötelességből is ennek kellett hitelt adnunk, de másrészről a Mikó képviselő által tartott beszámolók felől ugy értesültünk, hogy a beszámoló-beszédek alatt és után is az „éljen Kossuth Lajos" „éljen Ugron Gábor" felkiáltások többször felhangzottak, mi — ha igaz — nagyon is illusztrálja, mikép Gyergyóban az ellenzéki érzelmü választók is elég nagy számban lehetnek.

---

arra vonatkozik is, hogy el nem késünk a tárgyalásról.

Denique olyan jókedvem volt, a minden kétséget kizáró biztonságban, hogy bementem a helyi kaszinóba, vidám zeneszót hallgatni. Ott találtam régi iskolatársamat Hurka Pistát, a ki annyira el volt merülve a csöndesbe, hogy észre se vette üdvözletemet. Azonban én nem tágitottam. Feléje nyujtám jobbomat, mire meleg kézszoritás következett. Nagyon el látszott merülve a játékba, mert még meg se köszönte mikor anyósának üdvözletét átadtam neki.

Szó nélkül mutatott egy üres székre, és egy imitáló kézmozdulattal adta tudtomra, hogy azon helyet foglalhatok.

Egy darabig néztem a játékot, midőn végre igy szólt.

— Már unatkozol ugy-e?

— Hát bizony nagyobb mulatság a játék, mint a kibiczelés.

— Nó csak ne türelmetlenkedjél, azonnal félbehagyom és aztán majd kárpótollak.

Kiváncsi voltam a kárpótlásra. — Ismertem Hurka Pistát és tudtam, hogy nem szokott oknélkül igéreteket tenni.

Végre abban hagyták a játékot és Pista barátom meggyarapodott, egynéhány ropogós százassal távozott a játékszobából.

Én ellenvetés nélkül követtem a kaszinó étterméig, a hol a czigányok vigan húzták.

Nem tagadom, hogy rózsás kedvem volt és örömest csatlakoztam Pista kompániájához, mely a kaszinóból egyenesen kiment a szőlőkbe, a czigánybandát előre küldvén két döczögő parasztszekeren.

Voltunk vagy öten. Csupa jóképü vidéki honoráczíorok, a malomszegi intelligenczia szine-java.

Hurkáék présháza volt a kirándulás végpontja, ahol olyan lukullusi vacsora várt reánk, a milyent csak fölszentelt püspökök szoktak elfogyasztani ünnepnapokon.

Nagyon csuszott rá a bor, melynek minden fajtája ott gyöngyözött a poharakban. Zeneszó, kitünő borok, pompás vacsora, régi iskolatárs — mind olyan tényezők, melyeknek nem állhat ellent az ember és könnyen megfeledkezik arról, hogy van „makacsság" is a világon. Egészen átengedtem magamat a mulatságnak, mely kivilágos-virradtig tartott. Mikor a nap már jókora útat tett meg az égboltozaton, hazafelé kezdénk szállingózni. Ki-ki dolga után nézett, én pedig a vendéglőmbe siettem, hogy rendbeszedjem magamat, mert mint fővárosi prókátor imponálni akartam a törvényszék embereinek.

A lakásomra érkezve azonban úgy elfogott az álom, hogy lehetetlen volt küzdeni ellene.

Ej, hiszen ráérek én még, — gondolám — most még csak nyolcz óra van. Mielőtt lefeküdtem, a szobapinczérnek meghagytam, hogy kilencz órakor keltsen föl.

Alig hogy a szememet lehunytam, mélyen elaludtam. Hogy mi történt azután, én nem tudom, csak annyira emlékezem, hogy mikor fölébredtem, a közeli toronyóra éppen kilenczet ütött. Azonnal fölpattantam és röviden áttekintve a pörös aktákat, a törvényszékre siettem. A pertárnok igen előzékenyen fogadott és elkezdett velem beszélni az Uzselácz-ügyről. Én azonban kissé türelmetlen voltam és ügyes kanyarodással a peremre forditottam a beszédet.

— Ah, a pör! — szólt nyujtott hangon a pertárnok, — azt bizony el kellett intézni makacssággal.

— Hogyan, — kérdém meglepetve — hiszen még egy jó negyedóra hiányzik a tizből.

A pertárnok csodálkozva emeli rám tekintetét, mintha nem akarna hinni komolyságomban. Aztán szárazon válaszolá:

— Uram, az a per tegnapra volt kitűzve tárgyalásra és miután a felperesi ügyvéd meg nem jelent, makacsságot kellett fölvennem.

— De kérem az idézés mára szól — hebegém, az idéző végzést felmutatva.

— Bocsánat, de ez egyszer tévedni tetszik, — felelé jóindulatu nyugodtsággal a pertárnok — ez az idézés keddre szól, ma pedig szerda van.

Nem mertem tovább feleselni és bocsánatot kérve, hazasiettem a vendéglőbe.

Csak most láttam be, hogy csakugyan szerda van és hogy én másfél napon át aludtam az igazak álmát, mialatt engem a biróság százezer forintos peremben elmakacsolt.

Paróka János.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Búcsúk.** Rákoson e hó 8 án a „kisasszonynap"-i, Csik-Somlyón 13-án a „Mária neve nap"-i és városunkban 14-én a „szentkereszt felmagasztalás"-a emlékére rendezni szokott búcsuk folytak le. Mindhárom kegyeletes ünnepnek a legszebb őszi idő kedvezett. A ködös reggel után a még ereje teljességében levő nap hintette szét sugarait az ünnepet ülő községek felett, az azur kék szinü fellegtelen égboltozatról. A tiszta légen át csendülő harangszó a hivők sokaságát gyüjtötte össze a templomokba, melyek közül Rákoson és Somlyón az ünnepélyes szentmisén Jung Cseke Lajos székelyudvarhelyi apátplébános, Szeredában pedig Murányi Kálmán főesperes pontifikált nagy segédlet mellett; az alkalmi szónoklatot Rákoson Jakab Lajos szentmihályi, Somlyón Ferenczy Károly gyószentmiklósi plebánosok — és Szeredában Lőrincz Sándor csiktaploczai segédlelkész tartották. Az istentisztelet után Murányi Kálmán, Domokos János lelkészek és a szerzet vendégszerető házánál gazdag ebédek voltak, melyeken számos lelkész és az intelligenczia sok tagja vett részt. Igen v szásnak tünt fel, hogy a forgalom, kereskedés, munkálkodás városunkban a búcsu napján ugy gyakoroltatott, mint valamely hétköznapon. Az ilyen eljárás sérti a vallásos érzületet s talán nem járna nagy kárral, ha a forgalom legalább az istentisztelet lefolyása alatt beszüntettetnék; s a hatóságnak talán módjában is lenne erről intézkedni.

— **Eltávozott tanitónő.** Barta Róza a városunk elemi iskolájának egyik tanitónője — a beszterczei állami iskolához kineveztetvén — itteni állásáról lemondott. Öt évig müködött iskolánknál s ezen idő alatt képzettségének és hivatottságának számos jelét adta. Szerencse és megelégedés legyen osztályrésze uj állomáshelyén is. — Kapcsolatosan megemlitjük, hogy a megürült tanitónői állásra 300 forint fizetés-, 50 frt szálláspénz- és 10 frt failletményuyel a pályázat kiiratott.

— **Halálozások.** Szerdahelyi özv. Boros Ignáczné, született ditrói Puskás Amália folyó hó 9-én délután 4 órakor, 44 éves korában elhunyt. Temetése e hó 11-én történt nagyrészvét mellett. A holttestet beszentelés után Csiksomlyóra szállitották és ott helyezték örök nyugalomra. — Özv. László Jánosné született Szántó Ágnes élete 86, boldog házassága 62 ik s özvegysége 2-ik évében folyó évi szeptember hó 7-én reggeli 7 órakor Csikszentimrén elhunyt. Nyugodjanak csöndesen!

— **Internátus.** A csikmegyei polgári leányiskolával kapcsolatos internátusban az élelmezést 12 frt havi ellátási dijért Laczina Károly jónevü vendéglős vállalta el s működését e hó 15-én meg is kezdette.

— **Posta- és távirdakezelői tanfolyam** az erdélyi részekben három helyen, nevezetesen: Kolozsvárt, Brassóban és Maros-Vásárhelyen állittatik fel ez évi október 1-től kezdve 1892. január végéig. A tanfolyamon tandijmentesen részt vehetnek oly férfiak és nők, kik a gymnasium vagy polgári iskola 4 osztályát, illetve ezeknek megfelelő más tanfolyamot végeztek, legalább 18 évesek, magyar honpolgárok, egészséges testalkatásuak és a magyar nyelvben teljesen jártasok. A kik a tanfolyamon részt venni akarnak, keresztlevéllel, iskolai és orvosi bizonyitványnyal felszerelt és saját kezüleg irt kérvényeiket e hó 25-ig nyujtsák be a nagyszebeni m. kir. posta- és távirdaigazgatósághoz. A kérvényben ki kell tüntetni azon várost, a hol a tanfolyamot hallgatni akarják. A hallgatók fenntartásukról maguk tartoznak gondoskodni és fegyelmi tekintetben a tanfolyam székhelyén levő posta- és távirdahivatal hatósága alatt állanak. Bővebb felvilágositással a postafőnök bárkinek szivesen szolgál.

— **Tanitói közgyülés.** A csiki rk. tanitóegyesület évi rendes közgyülését f. évi szeptember 23-án délelőtt 9 órakor kezdődőleg Csik Somlyón a tanitóképezde zenetermében fogja megtartani. — A gyülés tárgyai: Fél 8 órakor tartandó ünnepélyes „Veni Sancte". 1) Elnöki megnyitó. 2) A mult évi közgyülés jegyzőkönyvének felolvasása. 3) Püspök ur öexjának a kath. tanitók nagygyülésére vonatkozó kegyelmes leirata. 4) Jegyzői, könyvtárnoki, pénztárnoki és számvizsgálóbizottsági jelentések. 5) Paláncz Sándor és Benedek Gábor felolvasása, előbbi a hitoktatásról, utóbbi méhészeti tanulmányútjáról. 6) A pályatételekre vonatkozó határozat. 7) Tisztújitás. 8) Jövő évi költségelőirányzat. 9) inditványok. A gyülés végével közebéd. Incze János egyesületi főjegyző.

— **Uj iskola Gyimesbükkön.** Az erdélyrészi magyar közmüvelődési egyesület a megyénkben müködő választmány ajánlatára kimondotta, hogy kész Gyimesbükkben egy önálló népiskolát fölállitani, ha a község az iskolahelyiségéről és annak berendezéséről gondoskodik. S miután a lakósok túlnyomó része rom. kath. vallásu, mindig r. kath. tanitót választand, megengedvén, hogy az az egyháztól kapandó külön dijazásért kántori teendőket is végezhessen. — Az Emke ezen elhatározásáról Lönhárt püspököt értesitette s a csikmegyei választmányt megbizta, hogy az iskola szervezésének társadalmi erők hozzájárulásával való megkezdése iránt a szükséges lépéseket tegye meg.

— **Gyergyói hirek.** *Vérengző testvérek.* György Fazekas Sándor asztalos és György Fazekas Lajos gyergyószentmiklósi lakosok, egy födél alatt lakó testvérek örökös zene-bona s perpatvarban éltek s folyó hó 7-én, vásárnapján esti szürkület táján ujból összeczivódtak, melyre mindig elég okot találtak. Az egymásra szórt szitkokkal azonban ekkor nem elégedtek meg s az asztalos a testvérének feleségével hajba ment, de az asszonyt a férj és egy másik fivér közbejöttével kiszabadították a feldühödt asztalos kezei közül, mire azután az asszony beszaladt a konyhába s innen egy vasnyárssal visszatérvén, szurkálni s ütlegelni kezdette az asztalost, ki meg kezébe kapván a szegfaragó kést. s ezzel az asszony torkán és hasán mély szúrást ejtett — s több helyen megsebezte György Lajos nevü testvérét is, mire a harmadik testvér szétválasztotta a dühöngöket; a megkéselt asszony és férj már ekkor a sok vérvesztéstől egészen elgyengülve a földre estek, honnan eszméletlen állapotban a házba vitettek. A szúrás mindkét sértettnél veszélyesnek konstatáltatott s az asszony még azon éjjel belehalt. A dühöngő asztalost bekisérték a börtönbe s várja a megérdemlett büntetést. — *Veszélyes ütés.* Remetei lakos M. G. gazda haragjában egy vékony botfélével oly szerencsétlenül ütött fiatal szolgájának a fejére, hogy az most életveszélyben van. — *Meghiusult párbaj.* Dr. Sz. borszéki orvos dr. Cs. orvos által a „Brassó" czimü lapban közzétett czikk miatt magát sértve érezvén, Cs-t kihivta párbajra, ki el is fogadta ezt és segédeivel Borszéken megjelent. A szükséges előkészületek megtétetvén, a pisztolybárbajnak f. hó 5-én d. u. 5 órakor kellett volna megtörténni, de a csendőrök tudomást nyertek a dologról — s a Kossuh-kút mellett kijelölt helyen lesbe is állottak, de a párbajozókat nem tudták elfogni, mert a mint az egyik segéd kimérni kezdette a lépéseket, a türelmetlenkedő csendőrök neki „halt"-ot kiáltottak s kiáltásukra az egy segéden kivül mindenki eltünt a szinhelyről, de azért a két orvost följelentették a járásbiróságnak. — *Színészet.* Emlitettük, hogy Egry társulata sokáig bizonytalan helyzetben volt az igazgató magatartasa miatt. Végre a szinészek kimenekültek bizonytalan helyzetükből, mert Egry Marosvásárhelyről pénzt küldött s igy folyó hó 11-én elmentek Gyergyószentmiklósról. — *A gyergyószentmiklósi* szegénytanulókat segélyező egyesület szokásos társasestélyeit 20 kr belépti dij mellett szeptember hó második felében kezdi meg. Mint élvezetes szolid estélyeket a jótékynczél érdekében ajánljuk a közonség figyelmébe. — *Halálozás.* Gyergyószentmiklósi özv. Cziffra Ferenczné folyó hó 12-én reggeli 6 órakor, életének 79-ik évében elhunyt. Temetése folyó hó 14 én, délelőtt 10 órakor történt meg nagyszámu résztvevő közönség jelenlétében. Halálát nagykiterjedésü rokonság gyászolja.

— **Kiadói üzenet.** B. J. VIII oszt. tanuló Csik-Somlyó. A kérdezett előfizetési összeg 1 frt 33 krt tesz ki.

Nyilvános számadás és köszönet.

Borszék, 1891. szeptember 1-én.

Mult hó 25-én a gyergyói tanitói testület Borszéken tartott tanitói gyülése alkalmával a helybeli tanulók által a borszéki iskola-alap javára rendezett jótékonyczélu szini előadásból befolyt összesen 56 frt 80 kr. Felülfizettek: gróf Bethlenné 3 frt 80 krt; Finta Imre 2 frt; Machich Béláné 1 frt 80 krt; Török Elekné 1 frt 40 krt; Kramer Ferencz 1 frt 20 krt; Puskás Alajos, Vild József 80—80 krt; Bartalis Szerafin, Dr. Szilvássy János, Eiszik Jakab 60—60 krt; Vendl Aladár 50 krt; Bogdánfy és Vild Mihály 40—40 krt; Simon Ádám 30 krt; Csató Ferencz, Gál Miklós, Borka Lajos 20—20 krt.

Felülfizetés összesen: 15 frt 80 krt; levonva a kiadás, 15 frt 45 krt: maradt tiszta jövedelem 57 frt 15 kr.

Igen ügyesen mutatták be a gyermekek a Deák János által nagy szorgalommal betanitott szindarabot. Dicséretet érdemel Deák Karolina közreműködése is ki az „Irodában" czimü monologot adta elő.

Hálás köszönetet mondunk a mélyen tisztelt felülfizetőknek, de nem mulaszthatjuk el a község nevében is kifejezést adni elismerésünknek Deák János ur ügybuzgalmáért; mivel kikeresvén az alkalmat, nem megvetendő összeggel gyarapitani szegény községi iskolánk alapjavát nem mulasztotta el.

Adja az Isten, hogy nemes törekvésében ifju lelke sokszor hozzon ilyen szép összeget alapunk javára be.

Több szegény szülő.

CSARNOK.

Ne kérdezősködj . . .

Ne kérdezősködj . . a nők kora után!

Ez az udvariasság törvénykönyvének egyik czikkelye, melyet a művelt államokban általánosságban tiszteletben is tartanak.

Vannak ugyan férfiak, a kik az ily társadalmi szabályoknak vagy éppen nem, vagy csak részben vetik alá magukat. Az előbbiek kevesebben, az utóbbiak már jóval többen vannak. A fiatal hölgyekkel szemben szerfelett udvariasak — a korosabbakat iletőleg azonban ilyen szabványokat nem ismernek.

A valódi udvariasság azonban nem szab feltételeket, nem tesz kivételeket.

Egy igazi gavallér tiszteli a nők korát — még az anyósokét is.

A régi görögök mondák, hogy a kor is egy betegség; és igazuk volt.

Mi mindentől nem fosztja meg az embert a kor?

Ifjuság, szépség, erő, önbizalom mind-mind elvesznek az idővel.

És bárha az előhaladott korban is vannak örömei az embernek, de a remények — legalább saját magát illetőleg — semmivé lesznek.

Különösen állanak ezek a nőkre nézve.

A férfi olyan idős, a milyennek érzi magát.

A nőknél azonban a legfőbb tényezők az ifjuság és a szépség. Ezek idézik elő a sikereket, hódolatokat, a jól eső bókokat — az ifjuság és szépség gyujtják lángra a szerelmet s ébresztik fel a szenvedélyeket.

Ha elmúlik az ifjuság, ha az arcz rózsái eltűnnek, ha a szemek elbüvölő fénye kialszik — szóval, ha a kor győzedalmeskedik: akkor mindennek vége.

Van oly időszak az ember életében, mikor a nők is szeretnének idősebbeknek látszani — de ha már az idő eljött: akkor igyekeznek azt eltitkolni.

És ez legtöbbször sikerül is, de csak bizonyos ideig.

Még nincsen ugyan fölfedezve azon mesés földrész, a hol az ember ismét ifju lesz, a hol a ránczok elsimulnak, az elhervadt szépség ujra megújul; de az uj idők számos eszközt adnak a nők kezébe, a melyeknek ügyes alkalmazásával még évek során át ifjaknak látszanak, habár valóban nem is azok.

Vannak azonban az életben körülmények, a melyek előtt az álarczot le kell vetni, meg kell vallani az igazat — ha az a korra vonatkozik is.

Ezen körülmények különösen akkor állanak be, mikor egy nőnek a hatóság, nevezetesen a törvényszék előtt kell megjelennie. Ha a nők magukat vagy imádóikat megcsalják, az nem sokat számit, de a törvényszékek ilyen tekintetben nem értik a tréfát.

Egy pár évvel ezelőtt Budapesten egy nőt a hatóság félrevezetése miatt vontak felelősségre, mivel saját keresztlevele helyett elhalt fiatalabb nővéreét mutatta fel egy törvényszéki tárgyaláson.

Strasburgban egy nőt hamis eskü miatt itéltek el amiatt, hogy évei számát 32-ről 26-ra redukálta.

Több esetet ismerünk, midőn szellemes nők az ilyen kritikus pillanatokban koruk titkát ügyesen megtudták őrizni.

Igen érdekes azon eset, melynek hősnője Martignac Margit a párisi „Chatelet" szinház első tánczosnője. A pompás junói alakkal rendelkező tánczosnő abban a hirben állott, hogy örökifjuságnak örvend és elpusztithatlan szépséggel bir. — Korát azonban nem akarta megmondani senkinek, még legjobb barátnőjének sem. Páris közhelyein azon rosszakaratu hirlelés volt elterjedve, hogy a szép tánczosnő már 20 év óta folyton husz éves.

Történt azonban, hogy a kisasszonynak, mint tanunak a törvényszék előtt meg kellett jelennie.

Ezen hir mint futó tűz terjedt el az „arany ifjuság" körében, s mindenki azon reménynyel sietett a tárgyalásra, hogy most ki fog derülni a titok.

A tárgyalás napján az igazságügyi palota nagy termét zsufolásig megtöltötték. Midőn a tanut felhivták és megeskették, hogy az igazat fogja mondani, károrvendő suttogás hallatszott az egész teremben

„Neve? — kérdé az elnök.

„„Martignac Margit.

„Foglalkozása?

„„Tánczosnő.

„Kora?

E kérdésre oly csendesség lett a teremben, hogy meglehetett volna hallani, hogy miként nő a haj az elnök fején, ha ugyan még nőhetett volna a mire azonban már nem volt eset.

Minden szem a tanura irányult. A szellemes párisi nő fel kelt székéről, egyenesen az elnökhöz ment és a titkot — fülébe sugta.

Az elnök bólintott fejével, magánjegyzékébe jegyzett valamit s a tárgyalást mosolyogva folytatta tovább.

A titokzatos számot, melyre oly kiváncsiak voltak, az elnökön kivül senki sem hallotta.

Egy hasonló esetben Mars kisasszony, a hires franczia tragika szintén nagy ügyességgel őrizte meg évei számának titkát.

A tárgyalásra felrendelte a „Theatre Français" tapsonczait. Midőn az elnök az ominozus kérdést föltette, a tapsonczok olyan óriási lármát ütöttek, hogy a kérdésre adott feleletet a közönség közül senki sem hallotta.

Mars kisasszonyról mondják, hogy az ifjuságnak látszatát hosszas időn keresztül megtudta őrizni, éppen úgy mint Déjazet, ki 60 éves korában is leányos frisseséggel birt. Hanem ezen ifjuságművészeknek is le kellett fizetniök az adót, mely az idő számára ki jár. Mindig eljön a nap, melyen tul még a látszatot sem lehet fenntartani, melyen tul a kor hangos szóval adja tudtul az évek számát bármiként is küzdjünk ellene.

Recamier asszony, korának leghiresebb szépsége, egy nőnek, ki vele hosszas idő után találkozott, midőn az szépségére bókokat mondott, igy felelt: „Kedves barátnőm, hagyjunk fel az illuziókkal . Azon napon, melyen észrevettem, hogy a kis szavojtói csizmatisztitó fiuk nem fordulnak többé utánnam, tudtam, hogy mindennek vége."

E vallomás mindenesetre ritka példája a lemondásnak, különösen a szép nőknél . . Nem kell azonban szigorunak lenni, azokkal szemben sem, kik nem birnak ezen tulajdonsággal. Mert a női hiuság nem önczél, hanem arra irányul, hogy a férfiak előtt kellemesek legyenek. S mig ez a nőknek sikerül, hálásnak kell érte lenni.

A csalódás, ha boldogit, a látszat, ha megelégedetté tesz: többet ér, mint a rideg való, mely megsemmisit. — Tehát tanácslom: ne kérdezősködj . . . —*s.*

IRODAOM.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS
A
„MAGYAR HIRLAP"
politikai és társadalmi napilapra.

Felelős szerkesztő: **Horváth Gyula.** Helyettes szerkesztő: **Fenyő Sándor.**

A *Magyar Hirlap* a legtartalmasabb, *minden tekintetben teljesen független* politikai napilap. Hive annak, a mi jó és igazságos; küzd az ellen, mi helytelen, rossz és igazságtalan. A politikai eseményekről, országgyülésről, pártok gyüléseiről gyorsan és hiven referál s *kritikát gyakorol mindennel szemben*, a mi a politikában történik. Ez a kritikája mindig és mindenben *tárgyilagos és igazságos.* Politikánkban, melyet a *közigazgatási vitában* követtünk, velünk volt az ország szine-java s e *politikánk sikere és eredménye sem maradt el.*

A *társadalmi kérdések* mindig élénken foglalkoztak a *Magyar Hirlap*-ot, mely már sok fontos kérdésben egészen magához ragadta a vezérszerepet. Ilyen országos érdekü kérdés volt a *német szinház ügye*, melyben a *Magyar Hirlap* közölte elsőnek a hiressé lett felségfolyamodást.

A *közgazdaság* minden egyes ága a Magyar Hirlap-ban kultiválásra talál, mint egyetlen magyar lapban sem és sohase érjük be a száraz hirek egyszerü közlésével, hanem azokat élvezhető formában s a kellő magyarázatokkal kisérve juttatjuk a közönség elé.

Tárczarovatunk igen érdekes modern czikkeket hoz; apró czikkeiben a *Magyar Hirlap* fürge tollal érdekes formában dolgozza fel a nap actuális eseményeit; ujdonsági rovata minden magyarországi lapét felülmulja, érdekesség és frisseség szempontjából s nincs olyan száma a lapnak, melyben egész halmaz eredeti hir ne volna, mely az nap csakis a Magyar Hirlap-ban olvasható.

A többi rovatok is mind avatott kezekre vannak bizva s gondoskodás történt, hogy a legapróbb hir is irodalmi formában kerüljön a közönség elé.

A *Magyar Hirlap* szerkesztőségének belső tagjai: Abonyi Árpád, Ambrus Zoltán, Benedek Elek, Fenyő Sándor (helyettes szerkesztő), Füredi Mór, György Endre, Horváth Gyula (felelős szerkesztő), Heltai Jenő, Janovits Pál, Kálnoki Izor, Kohn Dávid, Kürthy Emil, Márkus Miksa, Pollák Illés, Szabó Endre· Szana Tamás, Szemere Attila, Szemere Huba, Szeredai Sváb Leó, J. Virág Béla.

A *Maggar Hirlap* naponként 2—3 iv terjedelemben jelenik meg, ezenkivül háromszor hetenkint mellékletet ad, még pedig:

irodalmit, tanügyit és mezőgazdaságit.

A közlemények frisseségét, valmint az irni tudó és akaró közönség közremüködését pályázatainkkal segitetük elő A *Magyar Hirlap* ugyanis pályázatul kitüzött:

40 aranyat egy tárczára
100 aranyat egy novellára és
10 aranyat egy ujdonságra, ez utóbbit

állandó pályázatul,

a mely 10 aranyat minden hónap 20-án kiadjuk a legjobb és legérdekesebb hir beküldőjének.

Lapunk egyik állandó közleménye a rendes folytatásokban megjelenő regény. Kiváló hazai és elsőrendü külföldi erők müveit közöljük, s még e hónap végén kezdjük meg

AMBRUS ZOLTAN

uj eredeti „Midás király" czimü regény közlését.

A „MAGYAR HIRLAP előfizetési ára:

Egész évre .	14 frt — kr.
Hat hóra .	7 frt — kr.
Három hóra	3 frt 50 kr.
Két hóra	2 frt 40 kr,
Egy hóra	1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 4 kr.

Előfizetőinkrek kedves szolgátot vélünk tenni, midőn már e hónaptól kezdve

Gyermekujságot

is fogunk mellékelni lapunkhoz, hogy előfizetőink 7—15 éves gyermekei ne nélkülözzék azt az olvasmányt, a mely koruknak minden tekintetben megfelel. Ez a kis ujság a „Kis Világ", mely hetenkint egyszer jelenik meg pompás szinnyomatu melléklettel s melyet minden *pénteken* fogunk szétküldeni, olyan lesz, hogy tanuljanak és okuljanak belőle a gyermekek s ne legyenek olyan olvasmányokra szorulva, melyek ártalmukra lehetnek. Avatott kezekre van bizva a gyermekujság szerkesztése s minden közleménye, minden illusztrácziója gondos megfontolás tárgya lesz. *Emil bácsi* a „Kis Világ" szerkesztője már *hosszabb elbeszélésről* is gondoskodott, mely:

„A kis gróf kalandjai«

czim alatt fog *Márkás bácsi* tollából megjelenni.

A „Kis Világ" előfizetési ára lesz (de csakis a „*Magyar Hirlap*" előfizetői számára:

Egész évre 2 frt, félévre 1 frt,
negyedévre 50 kr.

A „Magyar Hirlap"
kiadóhivatala Budapest, Gránátosutcza 16.

NYILTTÉR.

E rovat alatti közleményekért semmi felelősséget nem vállal a Szerk.

Nyilvános köszönet.

Fogadják mindazok, kik a folyó év és hó 7-én boldogult atyánk végtiszteletén részt vettek a legmélyebb köszönetünket.

Lánczy Gyula, Lánczy Béla,
m. k. pénzügyőri biztosok.

A
Csiki Székely Képes
NAPTÁR

1892-ik évi harmadik évfolyama számára **hirdetések** lapunk kiadóhivatalába jutányos árak mellett felvétetnek. — A naptár oly keresletnek örvend, hogy a jövő évfolyam már közel **kétezer** példányban fog megjelenni.

Kéretnek a t. kereskedők és más üzletemberek, hogy a „Csiki Székely Képes Naptár"-ba szánt hirdetéseiket **legkésőbb szeptember hó végeig** küldjék be.

Györgyjakab Márton,
A „Csiki Székely Képes Naptár" kiadója.

Megjelent és lapunk kiadójánál kapható:
Emke útikalauz Magyarország erdélyi részeiben. — Az erdélyrészi fürdők és ásványvizek leirása. — A magyar-románok és a magyar nemzet. — Továbbá ugyanott kaphatók: *Csikvármegye közgazdasági állapotai és a székely kivándorlás.* — *Költemények Mátyás királyról.* — *Irva-Olvasás.* — *Halotti zsolozsmák.* — *Erények gyöngye.* *Őrangyal* czimü ima- és énekkönyv.

A kis lutri húzása
Szeben, 1891. szeptember 9.

28. 36. 56. 46. 6.

Ertesités. (3—3)

A saison beálltával van szerencsém a t. cz. közönségnek becses figyelmébe ajánlani a székelyudvarhelyi állomásra beérkezett áruknak tovaszállitását Csikszeredáig, avagy bármely vidékre előnyös és gyors közvetitését.

Utánvételes árukért, egyszerüség okáért, kérem a járandó összeget czimemre beküldeni.

Gál János, Székely-Udvarhelytt.

KÉPES CSALÁDI LAPOK.

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti lap.

Szerkeszti: **Dr. Tolnai Lajos.** — Főmunkatárs: **Dr. Váradi Antal,**
Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Dr. Murányi Ármin.**

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
a **„Hölgyek Lapja"** czimü divat-melléklettel s a **Regénymelléklettel** együtt
Egész évre **6** frt. Félévre **3** frt. Negyed évre **1** frt **50** kr.

A „Képes Családi Lapok" czimü hetilap uj negyedbe lép. A magyar szépirodalomnak e hatalmas, tényezőjét, a magyar müvelt családoknak e szellemi kincsét még a következő irók és irónők támogatják: Jókai Mór, Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Dalmady Győző, Mikszáth Kálmán, Komócsy József, Temérdek (Jeszenszky Danó), dr. Prém József, dr. Sziklay János, Inczédy László, Palágyi József, Erődy Dániel, Dengi János, Tölgyesi Mihály, Vértessy Gyula, Méry Károly, dr. Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Csorba Palotay Ákos stb.; Benitzky-Bajza Lenke, Büthner Lina, Nagyváradi Mira, Kuliffay-Benitzky Irma, Harmath Lujza, Hevessiné-Sikor Margit, V. Gaál Károlina, Karlovszky Ida, Mericzay-Karossa Irma, Erzsike, stb. stb.

A **„Képes Családi Lapok"** az összes szépirodalmi képes hetilapok között a legélénkebb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden válfaját felöleli; képei a jelen eseményeit s a leghiresebb festők müveit mutatják be.

„Hölgyek Lapja" czimü havonként kétszer megjelenő divatmelléklete a legújabb divatképeket hozza, s e mellett a magyar háziasszonynak valóságos szellemi titkára, amennyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan kérdés, a melyet ne tárgyalna s nincs olyan titok, a melybe hölgyeinket be ne avatná. — **Regénymelléklete** külön beköthető négy kötet érdekes regénynyel ajándékozza meg évenként az előfizetőit.

A **„Képes Családi Lapok"**-nak meg a zöld boritéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám-, koczka- és pont-talányokkal és szórejtvényekkel, melyeknek megfejtői értékes jutalmat kapnak.

A **„Képes Családi Lapok"** gazdag tartalma és számos melléklete daczára mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap: éppen azért biztos számitunk minden honfiu és honleány, minden magyar család támogatására és pártfogására. Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik eziránt levelezőpon hozzáfordulnak.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 40 kr csomagolási és postaszállitási dijjal együtt egyszerre beküldi, annak 4 regényt; és a ki a 3 frt előfizetési összeget és 30 kr csomagolási és postaszállitási dijjal együtt egyszerre beküld, annak két eredeti regényt küld ajánlva jutalmul.

A ki 3 uj előfizetőt gyüjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy diszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal — Megrendelhető postautalványon minden postahivatalnál és minden könyvkereskedésben. Előfizetéseket (a hónap bármely napjától elfogad a **„Képes Családi Lapok"** kiadóhivatala **Budapest, Nagykorona utcza 20. szám.** (1—5)

Teljes számu példányokkal még mindig szolgálhatunk.

Ny. Györgyjakab Márton gyorssajtóján Csik-Szereda. 1891.